

Уривок

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Боюсь згасити світло лампи,
бо може стати ще страшніш,
і ніч, розкладена на ямби,
у серце вбилась, наче ніж.

Ніяк заснути! Кличуть півні,
годинник б'є, і місяць лине.
Мій сон, мій голос неспокійний
в моїй трагічній Батьківщині.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/uryvok